

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4C/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201327
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920201327.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: C. V., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXXX/X, P., zast.: JUDr. Andrej Molnár, nar. advokát so sídlom Majlátha 2518/14, Kráľovský Chlmec, proti žalovanej: T. V., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXXX/X, P., zást.: Advokátska kancelária ADVOKÁT FUTÓ s.r.o., so sídlom L. Svobodu, 2412/8, Trebišov, o zaplatenie 26.150 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 26.150 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 26.150 Eur od 09.02.2020 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 26.150 Eur spolu s úrokmi z omeškania a náhrady trov konania z titulu vyplatenia polovice hodnoty členského podielu v bytovom družstve.

Žalobu odôvodnil tým, že mu so žalovanou počas trvania manželstva vzniklo právo spoločného nájmu k družstevnému bytu č. XXX s prísl. na X.poschodí, vo vchode č. X bytového domu č. XXXX/X na ul. P., evidovaný na LV č. XXXX, k.ú. P., obec P., okres P., ktoré bolo zrušené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17.3.2017, sp.zn.: 12C/215/2016 a ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajským súdom v Košiciach zo dňa 16.1.2019, sp.zn.: 11Co/399/2017. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 1.3.2019. Daným rozsudkom súd určil žalovanú ako výlučnú nájomníčku daného bytu. Dňa 29.7.2018 podľa neho uplynula 3-ročná doba na podanie žaloby o vyporiadanie BSM príslušným súdom. Medzi ním a žalovanou nedošlo k mimosúdnej dohode o vyporiadaní BSM a zároveň nebola podaná ani žaloba na vyporiadanie BSM. Ďalej citoval § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Je toho názoru, že manžel ktorý sa po rozhodnutí súdu o zániku spoločného členstva rozvedených manželov v družstve nestal členom družstva, sa po uplynutí lehoty uvedenej v § 149 ods. 4 OZ môže domáhať u druhého manžela, aby mu vyplatil polovicu hodnoty členského podielu. Všeobecná hodnota členského podielu v OSBD Trebišov je podľa neho s poukazom na znalecký posudok č. 7/2020 zo dňa 15.1.2020 znalca W.. C. E. vo výške 52.300 Eur. Žalobca si od žalovanej uplatňuje polovicu danej sumy, pričom ju vyzval na jej zaplatenie výzvou zo dňa 20.1.2020 v lehote 10 dní od prevzatia výzvy. Žalovaná prevzala výzvu dňa 29.1.2020 a sumu nezaplatila, preto je podľa neho v omeškaní od 9.2.2020.

K žalobe priložil splnomocnenie pre právneho zástupcu (č.l. 5); predžalobnú výzvu adresovanú žalovanej s doručenkou (č.l. 8-9); odpoveď žalovanej na výzvu (č.l. 10); znalecký posudok (č.l. 11-60). Navrhol pripojiť spisy tunajšieho súdu sp.zn.: XC/XXX/XXXX; sp.zn.: XXC/XXX/XXXX.

2. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná riadne a včas odpor. V ňom uviedla, že popiera nárok žalobcu. Podľa jej názoru tunajší súd rozsudkom zo dňa 17.3.2017, sp. zn.: XXC/XXX/XXXX nerozhodol o tom, aby jeho členský podiel prešiel na ňu a aby bola výlučnou členkou bytového družstva. Súd daným rozsudkom podľa nej rozhodol o zrušení práva spoločného nájmu bytu. Podľa jej názoru sa žalobca sám vzdal členstva v prospech ich spoločného syna K. V., s ktorým dňa 18.3.2019 OSBD Trebišov uzatvorilo nájomnú zmluvu k predmetnému bytu. Podľa nej je zrejmé, že členský podiel nepredala a nezískala zaň žiadne finančné prostriedky a nezískala ani členský podiel v bytovom družstve po žalobcovi.

Navrhla vypočuť strany sporu a svedka K. V.. K odporu priložila nájomnú zmluvu (č.l. 99-102); splnomocnenie pre právneho zástupcu (č.l. 103).

3. Po zrušení platobného rozkazu sa k odporu vyjadril žalobca replikou, v ktorej uviedol, že sa nikdy dobrovoľne nevzdal členstva v bytovom družstve a bez nároku na náhradu členského podielu v OSBD P. a takto nekonal ani k žalovanej ani k ich synovi K. V.. K určení žalovanej ako výlučnej nájomníčky bytom poukázal na § 705 ods. 2 OZ. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn.: 12C/215/2016 je podľa neho jasné, že výlučnou nájomníčkou predmetného bytu je žalovaná, pričom členský podiel v družstve je inou majetkovou hodnotou. Je toho názoru, že argumentácia žalovanej nemá oporu v zákone.

Podľa žalobcu nájomná zmluva predložená žalovanou len potvrdzuje argumentáciu žalobcu v tom, že žalovaná konala ako výlučný nájomca družstevného bytu, keď predložila OSBD P. rozsudok tunajšieho súdu sp.zn.: 12C/215/2016 len necelé tri týždne po právoplatnosti rozsudku a previedla členstvo v OSBD spolu fakticky s nájmom daného bytu na syna K. V., čím preukázala, že konala ako členka OSBD. Je toho názoru, že v opačnom prípade by potrebovala dokumentovať „vzdanie sa členstva žalobcu na OSBD P.. Zdôraznil, že sa nikdy členstva nevzdal, o čom podľa neho svedčí právoplatný rozsudok súdu.

Dodal, že jeho nárok nie je dotknutý tým, že žalovaná členské práva v OSBD P. a nájom družstevného bytu postúpila na inú osobu - na ich syna K. V..

4. Na uvedené reagovala žalovaná duplikou, v ktorej uviedla, že trvá na dôvodoch uvedených v odpore. Zároveň dodala, že je toho názoru, že členstvo v OSBD malo byť vyriešené v konaní o zrušení a vyporiadaní BSM. Nakoľko dané konanie nepreběhlo žalobca si podľa nej mylne vysvetľuje, že má nárok na polovicu z hodnoty bytu, ktorý mali prenajatý od OSBD. Okrem toho ani členstvo nebolo odpredané, ale bolo bezodplatne prevedené na ich syna, a teda žalovaná nemala z toho žiaden finančný prospech. Bolo by podľa nej absolútne nespravodlivé, aby teraz mala žalobcovi vyplatiť polovicu hodnoty bytu, keď ho bezodplatne nadobudol ich syn. Takýto postup sa podľa nej prieči dobrým mravom.

V duplike tiež navrhla vypočuť svedka JUDr. E. E. - právničku OSBD a to k celému postupu ako bol členský podiel vyporiadaný a ako zanikol, a aby sa svedkyňa vyjadrila, že či je nárok žalobcu oprávnený.

5. K duplike žalovanej mal možnosť vyjadriť sa žalobca a uviedol, súd by si mal skôr vyžiadať celú dokumentáciu týkajúcu sa prevodu členských práv a povinností v predmetnej veci od OSBD P. vrátane dokumentácie vo vzťahu k synovi K. V.. Mal tým na mysli zmluvu o prevode členských práv a povinností a prípadne ďalšie dôkazy. Vo vzťahu k návrhu na vypočutie svedkyne JUDr. E. žalovaná podľa neho neuviedla konkrétne skutočnosti, ktoré sa majú preukázať jej výsluchom a dodal, že daná svedkyňa ako právna zástupkyňa OSBD v iných veciach nemá čo posudzovať nárok žalobcu z hľadiska dôvodnosti, nakoľko posudzovanie nároku žalobcu patrí výlučne súdu.

Skutočnosť, že žalovaná previedla svoje práva a povinnosti na ich syna nemajú podľa neho žiaden vplyv na predmet konania. Žalovanú nikto nenútil, aby tieto práva previedla bezodplatne na inú osobu. Bolo to jej rozhodnutie, ktoré on sám nemohol ovplyvniť a danú skutočnosť mu žalovaná podľa jeho slov ani neoznámila. Dané odmietla oznámiť údajne aj znalcovi W. E. pri obhliadke bytu. Je toho názoru, že konanie žalovanej bolo účelové s úmyslom vyhnúť sa povinnosti vyplatiť mu sumu, ktorá mu podľa zákona patrí.

Po výzve zo strany súdu žalobca upresnil, že navrhuje súdu, aby zabezpečil zmluvu o prevode členských práv a povinností uzavretú medzi žalovanou a synom strán sporu v OSBD P. a celú s tým súvisiacu dokumentáciu, ktorou disponuje OSBD P..

6. OSBD Trebišov doručilo súdu na jeho výzvu dohodu o prevode členských práv a povinností (č.l. 131-132), ktorú súd doručoval stranám sporu a umožnil im vyjadriť sa k nej.

7. Podľa žalobcu z danej dohody jasne vyplýva, že žalovaná predložila OSBD P. právoplatný rozsudok tunajšieho súdu sp.zn.: 12C/215/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn.:

11Co/399/2017. Z uvedeného dôkazu jasne podľa žalobcu vyplýva, že danú dohodu on nepodpísal, čím je vyvrátené tvrdenie žalovanej o tom, že sa dobrovoľne vzdal členstva v bytovom družstve. Dodal, že neexistoval žiaden relevantný dôvod na postup žalovanej spočívajúci v prevedení členských práv na ich syna. Je toho názoru, že konanie žalovanej bolo účelové a nemôže požívať právnu ochranu.

8. Žalovaná uviedla len to, že obsah danej dohody je jej dobre známy, nakoľko jej účastníčkou danej dohody a nepovažuje za potrebné sa k danému dôkazu vyjadrovať.

9. Súd nariadil pojednávanie na deň 25.11.2020, ktoré bolo napokon odročené z dôvodu záujmu strán rokovať o uzavretí mimosúdnej dohody.

10. Súd následne odročoval pojednávanie z dôvodu prekážok na strane žalobcu a z dôvodu bezpečnostných protipandemických opatrení. Napokon súd nariadil termín pojednávania na deň 14.7.2021. Žalovaná prostredníctvom jej nového právneho zástupcu žiadala pojednávanie odročiť z dôvodu potreby prípravy jej nového právneho zástupcu na pojednávanie, ktorý prevzal zastupovanie dňa 12.7.2021.

K žiadosti bolo priložené splnomocnenie pre nového právneho zástupcu (č.l. 190). Po doručení žiadosti bolo novému právnenému zástupcovi bezodkladne oznámené, že súd nevyhovuje žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania.

11. Dňa 13.7.2021 bolo doručené súdu bez jeho výzvy vyjadrenie žalovanej, v ktorom namietala, že znalec v jeho posudku stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a nie hodnotu členského podielu. Podľa žalovanej znalec v posudku nevysvetlil o čo opiera svoje tvrdenia o tom, že hodnota členského podielu k bytu zodpovedá všeobecnej hodnote nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu pokladá takýto záver za zmätočný a nepreskúmateľný a hodnotu členského podielu za neustálenú. Zároveň uviedla, že súhlasí s tým, aby súd konal v neprítomnosti jej a jej právneho zástupcu.

12. Predmetné vyjadrenie žalovanej bolo doručené krátkou cestou na pojednávaní dňa 14.7.2021 právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý k nemu uviedol, že znalecký posudok W. E. je použiteľný v danom konaní. Je toho názoru, že anuita nehráje rolu pri prevode členského podielu v bytovom družstve, s ktorým je spojený aj nájom, lebo táto položka môže byť zohľadnená iba pri predaji bytu do vlastníctva, a preto je takáto argumentácia irelevantná. Dodal, že znalecký posudok bol predložený spolu so žalobou, žalovaná mala dosť času, aby ho spochybnila, aby predložila vlastný znalecký posudok, čo žalovaná nespravila. Daná námietka doručená deň pred pojednávaním je podľa jeho názoru účelová a obštrukčná. V merite veci podľa neho nič nerieši.

13. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, predloženými listinnými dôkazmi a výsluchom žalobcu. Súd nevykonal výsluch svedkyne - I. E., právnej zástupkyne resp. advokátke OSBD P., nakoľko žalovaná neuviedla súdu aké konkrétne relevantné skutočnosti sa majú preukázať výsluchom svedkyne ako aj z dôvodu, že jej výsluch sa javil súdu neúčelný, lebo prípadné skutočnosti, ktoré mohla objasniť vyplývajú z predložených listinných dôkazov - dohoda o prevode členského podielu, či nájomná zmluva. Okrem toho sa nemožno stotožniť s názorom žalovanej o tom, že svedkyňa zodpovie, že či je nárok žalobcu dôvodný alebo nie, keďže táto právomoc patrí výlučne súdu a nie svedkyňi.

Súd mienil vykonať výsluch žalovanej a svedka K. V. - syna strán sporu. Žalovaná sa bez ospravedlniteľného dôvodu vzdala svojho práva zúčastniť sa pojednávania a byť vypočutá ako strana sporu, a preto súd jej výsluch nevykonal. Žalovanej bola uložená povinnosť zabezpečiť ňou navrhovaného svedka K. V., pričom žalovaná jeho účasť na pojednávaní nezabezpečila. Keďže žalovaná si nespĺnila súdom uloženú povinnosť a súd nepovažoval výsluch daného svedka za podstatný s poukazom aj na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania, súd daný dôkaz nevykonal. Pre úplnosť je potrebné dodať, že žalovaná vo svojom ospravedlnení zároveň neuviedla, že aj napriek jej neúčasti na pojednávaní trvá na vykonaní daných dôkazov.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

14. Je nesporné, že strany sporu boli manželmi a boli spoločnými nájomníkmi družstevného bytu č. XXX s príslušenstvom, na X.poschodí, vo vchode č. X bytového domu č. XXXX/X na ul. P., evidovaný na LV č. XXXX, k.ú. P., pričom ich manželstvo bolo rozsudkom tunajšieho súdu, sp.zn.: 2C/226/2014 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2015. Rovnako je nesporné, že rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn.: 12C/215/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn.: 11Co/399/2017

bolo zrušené právo spoločného nájmu k družstevnému bytu strán sporu a súd určil za výlučného nájomcu bytu žalovanú. Rozsudok tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 1.3.2019. Od rozvodu manželstva v lehote 3 rokov nebolo vyporiadané BSM strán sporu. Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 26.150 Eur, ktorá predstavuje polovicu hodnoty členského podielu v družstve, ktorý mu podľa neho patrí s poukazom na § 149 ods. 4 OZ, pričom hodnotu členského podielu vyvodzuje z predloženého znaleckého posudku. Za nesporné je potrebné považovať aj to, že členský podiel je inou majetkovou hodnotou. Danú skutočnosť strany sporu nerozporovali.

15. Spornou je žalovanou namietaná neexistenciu nároku žalobca, nakoľko podľa jej názoru sa žalobca jeho nároku na vyplatenie jeho časti členského podielu vzdal. Okrem toho žalovaná tvrdí, že nárok žalobcu voči nej je nedôvodný, lebo ona sa členského podielu v družstve vzdala v prospech ich syna K. V.. Žalovaná vo svojom poslednom podaní namietala aj ohodnotenie členského podielu znalcom, lebo podľa jej názoru hodnotu členského podielu nemožno stotožniť s všeobecnou hodnotou nehnuteľnosti.

16. Všeobecná hodnota členského podielu v OSBD P. spojeného s predmetným družstevným bytom a spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach je podľa znaleckého posudku W.. C. E. vo výške 52.300 Eur.

17. Podľa nájomnej zmluvy zo dňa 31.8.2004 strany sporu uzavreli s OSBD P. nájomnú zmluvu predmetom, ktorej bol nájom skôr špecifikovaného bytu. Zmluvu uzatvárali strany sporu ako členovia družstva. Ku dňu 31.12.2019 bol nezaplatený zostatok na úvere za bytovú výstavbu vo výške 526,78 Eur.

18. Žalovaná bola listom žalobcu zo dňa 20.1.2020 vyzvaná na zaplatenie sumy 26.150 Eur, ktorá predstavuje polovicu všeobecnej hodnoty členského podielu v bytovom družstve k predmetnému bytu. Žalovaná listom zo dňa 10.2.2020 oznámila žalobcovi, že jeho nárok neuznáva z dôvodu, že žalobca sa vzdal členského podielu v OSBD P. k družstevnému bytu.

19. Na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 18.3.2019 sa stal nájomcom predmetného bytu syn strán sporu K. V..

20. Podľa Dohody o prevode časti členských práv a povinností zo dňa 18.3.2019 žalovaná previedla práva a povinnosti k predmetnému družstevnému bytu na syna strán sporu K. V..

21. Žalobca vo svojom výsluchu potvrdil ním uvádzané skutočnosti v žalobe a jeho vyjadreniach. Ďalej poukázal na jeho snahu riešiť ich vzájomné konflikty dohodou o čo žalovaná nejavila záujem. Nepáči sa mu, že žalovaná dostala po rozvode všetko a on nič, že odišiel z domu s jednou igelitkou a že musel prespávať na ubytovniach. Okrem toho on kvôli pojednávaniu cestoval viac ako 1.000 km, pričom žalovaná to má cez ulicu a na pojednávanie sa nedostavila. Dodal, že nikdy sa nevzdal ničoho, a teda ani jeho podielu v družstve. Je toho názoru, že na prevod bytu na jedného z ich synov bol potrebný aj jeho súhlas, ktorý on nikdy nedal.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná.

23. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

24. Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

25. Podľa § 149 ods. 4 OZ, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach

a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

26. Podľa § 705 ods. 2 OZ, ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

27. Podľa § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

30. Podľa čl. 15 ods. 2 CSP, žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

31. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

32. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

33. Podľa § 188 ods. 1 CSP, súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

34. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

35. Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

36. Povinnosťou žalobcu pre úspech v spore bolo preukázať, že strany sporu ako manželia nadobudli počas manželstva členský podiel k predmetnému družstevnému bytu, že ich manželstvo zaniklo a že zaniklo aj BSM, ktoré nebolo v zákonom stanovenej lehote vyporiadané, pričom členský podiel bol súčasťou BSM a po rozvoде manželstva sa stala žalovaná výlučným nájomcom družstevného bytu, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok na vyplatenie jeho členského podielu vo výške akej požaduje s tým, že žalovaná mu predmetnú čiastku nevyplatila.

37. Súd má preukázané všetky uvedené zákonné predpoklady pre priznanie nároku žalobcu. Žalobca preukázal súdu existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanou, čo medzi stranami sporu ani nebolo sporné. Strany sporu spoločne nadobudli členský podiel k predmetnému družstevnému bytu, čo vyplýva z nájmovej zmluvy, ktorý tvorí súčasť znaleckého posudku. Taktiež žalobca preukázal súdu, že BSM strán sporu nebolo v zákonnej 3 ročnej lehote po rozvoде manželstva, teda po jeho zániku vyporiadané. Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu v spojení z rozsudkom odvolacieho súdu mal súd preukázané, že právo spoločného nájmu k družstevnému bytu strán sporu bolo zrušené a súd určil za výlučného nájomcu bytu žalovanú. Žalobca zároveň priloženým znaleckým posudkom preukázal súdu výšku jeho nároku. To, že žalovaná žalobcovi nezaplatila samotná žalovaná ani nepopierala. Pre úplnosť súd dodáva, že niet pochyb o tom, že členský podiel k družstevnému bytu je iným majetkovým právom, ktoré môže byť predmetom vyporiadania BSM, čo žalovaná ani nepoprela. V súvislosti s tým súd poukazuje na rozhodnutie NS SR, sp.z.: 3Cdo/9/2020, z ktorého vyplýva, že členský podiel v družstve je iným majetkovým právom. Súd teda konštatuje, že žalobca si splnil svoju povinnosť tvrdenia a následne uniesol aj dôkazné bremeno.

38. Na druhej strane žalovaná svojimi argumentmi či dôkazmi nevyvrátila žalobcove tvrdenia a ním preukázané skutočnosti. Neobstoja tvrdenia žalovanej, že sa vzdala členstva v prospech syna, s ktorým bola uzavretá nájomná zmluva. Daným úkonom len preukázala, že v čase prevodu členstva bola členkou OSBD, ktorá sa stala výlučnou nájomníčkou predmetného bytu. V opačnom prípade by potrebovala zdokladovať vzdanie sa členstva zo strany žalobcu, ku ktorému evidentne zo strany žalobcu nedošlo. O tom, že žalobca sa nevzdal členstva v prospech syna svedčí aj tá skutočnosť, že nepodpísal dohodu o prevode členských práv a povinností, čo potvrdil aj v jeho výsluchu pred sudcom na pojednávaní. Tvrdenia žalovanej o dobrovoľnom vzdaní sa členstva žalobcom nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutočnosť, že žalovaná previedla bezodplatne členský podiel na syna nemá žiaden vplyv na nárok žalobcu. Súd hodnotí tento úkon žalovanej ako účelový a zastieraný s cieľom vyhnúť sa povinnosti vyplatiť žalobcovi hodnotu jeho členského podielu a takéto konanie žalovanej nepožíva právnu ochranu.

Neobstojí ani námietka žalovanej, ktorou spochybňuje hodnotu členského podielu určenou znaleckým posudkom. V prvom rade je potrebné uviesť to, že anuita nehraje rolu pri prevode členského podielu v družstve, s ktorým je spojený aj nájom, lebo daná položka môže byť zohľadnená len pri predaji bytu do vlastníctva. Napokon ak žalovanej námietka smerovala k tomuto spochybneniu, treba dodať, že znalec túto skutočnosť zohľadnil pri vypracovaní znaleckého posudku, čo vyplýva zo samotnej prílohy posudku (č.l. 57 - potvrdenie zostatku nesplateného úveru od OSBD P.). Ak by aj súd mal považovať túto námietku žalovanej za relevantnú, žalobcov nárok by napokon predstavoval len nepatrne nižšiu hodnotu ako v žalobe požadoval vo výške 26.150 Eur (konkrétne o 263,39 Eur), pričom možno dôvodne predpokladať, že daná anuita resp. zvyšok úveru vo výške 526,78 Eur je ku dňu vyhlásenia rozsudku splatená a teda hodnota členského podielu zodpovedá výške hodnoty nehnuteľnosti. Rovnako je potrebné poukázať na to, že žalovaná danú skutočnosť namietala až vo svojom poslednom podaní deň pred pojednávaním, pričom znalecký posudok jej bol doručený už spolu so žalobou. Žalovaná mala dostať času na to, aby spochybnila túto skutočnosť už skôr ako aj to, aby predložila vlastný znalecký posudok či iný dôkaz na preukázanie jej tvrdení a vyvrátenie tvrdení žalobcu. Možno sa teda stotožniť s tvrdením žalobcu, že takéto námietka je účelová spôsobujúca zbytočne prieťahy v konaní.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žalobca si splnil svoju povinnosť preukázať súdu predpoklady pre priznanie nároku, pričom žalovaná si svoju povinnosť nespĺnila nakoľko svoje tvrdenia ohľadom neexistencie alebo zániku jej povinnosti zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu nepreukázala žiadnym relevantným dôkazom. Súd ju preto zaviazal zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu.

40. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

41. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.09.2015, výška úrokov z omeškania u tohto úveru je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Súd zároveň v zmysle vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške tak ako ich požadoval v žalobe od dňa nasledujúceho po uplynutí 10 dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie, ktorá uplynula 8.2.2020 zo žalovanej sumy.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. O trovách konania súd rozhodol tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, lebo žalobca mal v konaní plný úspech. Súd dodáva, že žalovaná počas konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP - dôvody hodné osobitného zreteľa. Okrem toho ani súdu nie sú známe dôvody, ktoré by zakladali použitie § 257 CSP v danom spore. O výške trov konania rozhodne tunajší súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.